«Χαίρε αυγή μυστικής ημέρας» (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Αυγούστου, 2012

Η εορτή τής Κοιμήσεως της Θεοτόκου, είναι μια εορτή με βαθύτατο πνευματικό νόημα, είναι συνέχεια της Αναστάσεως του Χριστού. Ο Χριστός έλαβε το σώμα Του από την Παναγία, το ανέστησε με την θεότητά Του, οπότε και το σώμα της Παναγίας έπρεπε να λάβη δόξα, τιμή και ευπρέπεια. Άλλωστε, όλα τα χαρίσματα που έχει η Παναγία έχουν σχέση με το ότι είναι η Μητέρα του Χριστού. Έτσι, σήμερα εορτάζουμε την ένδοξη Κοίμηση της Θεοτόκου και την μετάστασή της στους ουρανούς. Η Παναγία έζησε αυτό που θα ζήσουν όλοι οι άγιοι κατά την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και στην ζωή που θα επακολουθήση.

Τό γεγονός τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου παραπέμπει τήν σκέψη μας στά βασικά θέματα τής ζωής μας πού σχετίζονται μέ τόν θάνατο, τήν κοίμηση, τόν ουρανό, τόν Θεό. Εμείς ασχολούμαστε συνήθως μέ τήν καθημερινότητα, μέ τό φαγητό, τό ποτό, τήν εργασία, τήν διασκέδαση, τίς εκδρομές καί πολλές άλλες πράξεις, αλλά αγνοούμε ή παρακάμπτουμε τά προβλήματα πού αναφέρονται στά υπαρξιακά ερωτήματα, όπως γιά τό τί είναι η ζωή, τί είναι ο θάνατος, γιατί νά υπάρχη θάνατος, πού πάει ο άνθρωπος μετά τόν θάνατο, πού βρίσκονται τά αγαπητά μας πρόσωπα πού έφυγαν από τόν κόσμο αυτόν, πώς θά ζήσουμε τόν υπόλοιπο χρόνο τής ζωής μας χωρίς αυτά, καί τόσα άλλα ερωτήματα πού μάς βασανίζουν ποικιλοτρόπως.

Πολλοί έχουν εντοπίσει τό γεγονός ότι τό μεγαλύτερο πρόβλημα πού ταλαιπωρεί τόν άνθρωπο στήν ζωή του δέν είναι τό οικονομικό, αλλά ο θάνατος. Ένα παράδειγμα πού επιβεβαιώνει αυτό τό γεγονός είναι ο θάνατος ενός αγαπητού μας προσώπου. Σέ μιά τέτοια περίπτωση δέν μάς ευχαριστεί τίποτε, δέν μάς ικανοποιεί τό πλούσιο εορταστικό τραπέζι, δέν μάς ευφραίνει η ομορφιά τής φύσης, δέν μάς χαροποιεί τίποτε στήν ζωή. Μερικές φορές όταν περνάμε αυτές τίς καταστάσεις πένθους είμαστε ιδιότροποι, συμπεριφερόμαστε ιδιόρρυθμα, ίσως καί επιθετικά, πράγμα πού ενοχλεί καί παραξενεύει τούς ανθρώπους πού είναι κοντά μας. Έτσι, ο θάνατος είναι τό μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα.

Όμως, η εορτή τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου μάς δείχνει ότι καί αυτός ο θάνατος μέσα στήν Εκκλησία, μέ τήν Χάρη τού Χριστού, λαμβάνει ένα νόημα πού φυγαδεύει κάθε λύπη, αφού ο θάνατος δέν οδηγεί τόν άνθρωπο στήν απώλεια, τό μηδέν, αλλά σέ

μιά σχέση καί συνάντηση μέ άλλα πρόσωπα, πού έχουν φύγει πρίν από μάς. Πράγματι, ο θάνατος είναι ένα πέρασμα, μιά διάβαση από τήν γή τής εξορίας στήν αληθινή πατρίδα, όπως οι Ισραηλίτες πέρασαν από τήν Αίγυπτο πρός τήν Γή τής Επαγγελίας, διά τής Ερυθράς Θαλάσσης. Ένα τέτοιο πέρασμα είναι ο θάνατος, είναι μιά συνάντηση μέ τόν Χριστό, τήν Παναγία, τούς αγίους, τούς αγγέλους, είναι μιά είσοδος στήν ουράνια Εκκλησία. Έτσι, ο θάνατος δέν είναι μιά διάλυση, μιά ρήξη, μιά διάσπαση, αλλά είσοδος στήν ουράνια Εκκλησία, όταν, βέβαια, ζούμε μέ τήν νοσταλγία της καί σύμφωνα μέ τό θέλημα τού Θεού.

Ο ιερός υμνογράφος, υμνώντας τήν Παναγία, τής λέγει: «Χαίρε αυγή μυστικής ημέρας». Αυγή είναι τό χάραμα, τό πέρασμα από τό σκοτάδι στό φώς. Τί όμορφη είναι η αυγή τότε πού αρχίζει νά φέγγη καί ανατέλλει ο ήλιος! Αυτήν τήν πνευματική αυγή μάς δείχνει η Παναγία μέ τήν ένδοξη κοίμησή Της. Ημέρα είναι τό άκτιστο Φώς τού Θεού πού φωτίζει τά πάντα. Καί, βέβαια, αυτή η ημέρα είναι μυστική, πού σημαίνει ότι δέν κατανοείται μέ τήν λογική, τίς αισθήσεις, αλλά χορηγείται σέ αυτούς πού ξέρουν νά αγαπούν τόν Χριστό μέ τήν καρδιά τους. Αυτοί έχουν ελπίδα, νόημα ζωής, αισιοδοξία.

Η εορτή τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, αγαπητοί αδελφοί, μάς δείχνει ότι η Παναγία είναι η αυγή τής μυστικής ημέρας καί ο θάνατός Της είναι ένδοξη Κοίμηση, είναι συνάντηση μέ τόν Υιό Της, καθώς επίσης ότι είναι η Μητέρα τής Ζωής, πορεύθηκε πρός τήν ζωή, αφού δέν τήν κράτησε ο τάφος καί η νέκρωση. Η Κοίμηση τής Θεοτόκου είναι καί γιά μάς «αυγή μυστικής ημέρας», είναι ελπίδα ζωής, εκδίωξη τών δακρύων καί τού πένθους. Αυτό μάς υπενθυμίζει τόν λόγο τού Προφητάνακτος Δαβίδ: «εάν γάρ πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι σύ μετ' εμού εί» (Ψαλμ. κβ', 4). Όταν κανείς αγαπά τόν Χριστό καί ζή μαζί Του, δέν φοβάται τίποτε, γιατί Αυτός είναι ο νικητής τού θανάτου καί ο χορηγός τής ζωής.

Μέ αυτήν τήν προοπτική η θεομητορική αυτή εορτή είναι υπόθεση χαράς καί ευφροσύνης, όχι απλώς γιατί βρισκόμαστε σέ διακοπές, ζούμε στήν φύση καί χαιρόμαστε τό ωραίο φυσικό περιβάλλον. Η εορτή τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου δίνει νόημα στήν ζωή μας, ή μάλλον μάς υποδεικνύει αυτήν τήν ίδια τήν Ζωή, τόν Χριστό. Μέ αυτήν τήν πίστη υπερνικούμε όλα τά εμπόδια, διώχνουμε όλες τίς θλίψεις, γαληνεύουμε τήν καρδιά μας.

Εύχομαι σέ όλους σας χρόνια πολλά καί η Παναγία πού είναι η «αυγή τής μυστικής ημέρας» νά χαροποιή τήν ζωή μας, νά μάς οδηγή στό Φώς αυτής τής μυστικής ημέρας, πού είναι ο Χριστός.

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Ιούλιος 2011)